

Magistraten havde vel ment, at Staten ved at overtage Driftsunderskuddet ved St. Hans Hospital vilde være kommet til at udrede et betydeligt større Beløb, og at der derfor maatte kunne blive Tale om Udredelse af et større Vederlag end det, Beregningen efter Folketal medfører, men dette kunde man fra Statens Side ikke gaa ind paa. Der anføres herom i Lovens Motiver følgende: „Bortset fra, at Antallet af Landets sindssyge ikke med nogen Sikkerhed kan angives, saa er Antallet af de sindssyge, der falder den enkelte Kommune til Byrde, et Moment, der overhovedet ikke kan tages i Betragtning; det kan lige saa lidt for Øjeblikket paaberaabes til Fordel for en Forøgelse af den Godtgørelse, hvorpaa København har Krav, som det senere, naar der er Spørgsmaal om i det hele at ligestille Staden med de øvrige Kommuner, kan komme i Betragtning til Skade for Sttaen. Alt, hvad København, saa længe Staden ikke kan gaa ind under den fælles Ordning, har Krav paa, er, at der træffes saadan Foranstaltning, at Statskassens Midler, i hvilke København har samme Andel som de øvrige Landsdele, ikke ensidigt anvendes til Lettelse for de øvrige Kommuners Byrde med Forbigaaelse af København, og dette sker fuldt ud, naar Vederlaget bestemmes med Folketallet som Maalestok.“

I Overensstemmelse hermed bestemtes det i Lovens § 3, at der fra den Tid, da Statskassen overtager de i § 1 nævnte Udgifter, af Statskassen ydes Staden København en aarlig Godtgørelse, svarende til den paa Staden København efter dens Folkemængde ifølge den hver Gang sidst afholdte Folketælling faldende Andel af de Beløb, der af Statskassen anvendes til de i § 1 ommeldte Øjemed, dog saaledes, at der for de Beløbs Vedkommende, som medgaar til større Udvidelser af de bestaaende Sindssygeanstalter eller Opførelse af nye, kun tages Hensyn til det til 4 pCt. af Kapitalen beregnede Rentetab, der for Statskassen flyder af disse Summers Anvendelse til de nævnte Øjemed.

Den Staden København i Henhold hertil udbetalte Godtgørelse har for Finansaarene 1928—29, 1929—30 og 1930—31 udgjort henholdsvis 570 686 Kr., 557 399 Kr. og 570 518 Kr.

Paa Forslag til Finanslov for Finansaaret 1931—32 er foreslaaet bevilget 556 000 Kr., jfr. Rigsdagstidende for 1930—31, Tillæg A. Sp. 1003—1004.

Medens det foreliggende Lovforslag for Statens Sindssygehospitals Vedkommende kun vil medføre, at Staten fremtidig ingen Betaling faar for de Patienter, for hvis Kur og Pleje Kommunerne efter de hidtil gældende Regler har betalt (for Tiden 2 Kr. om Dagen), idet Staten selv siden 1884 har dækket Forskellen mellem denne Betaling og Udgiften ved Patienternes Kur og Pleje (den daglige Udgift pr. Patient, bortset fra Udgifterne til Henlæggelse til Pensionsfond, Forrentning og Afskrivning, har i Finansaaret 1929—30 gennemsnitlig udgjort 4 Kr. 07 Ø.), vil Lovforslaget for Staden København efter dets Ordlyd medføre, at Københavns Kommune ikke alene, som Landets øvrige Kommuner, dels fritages for at betale for de sindssyge, som henligger paa Statens Sindssygehospitals for Kommunens Regning, dels vil faa refunderet den Betaling Kommunens Forsørgelsesvæsen hidtil har ydet for trængende sindssyges Ophold paa dens egne Sindssygehospitals, men endvidere at Staten paatager sig at dække Forskellen mellem denne Betaling og den faktiske Udgift ved Kur og Pleje paa Københavns Kommunes Sindssygehospitals af trængende sindssyge, for hvem Betalingen i Henhold til de hidtil gældende Regler paahviler Kommunerne, idet Staten fremtidig skal afholde „samtlige Udgifter, som i Henhold til hidtil gældende Regler paahviler Kommunerne, til..... Kur og Pleje for trængende, der som sindssyge ..... er anbragt paa ..... dertil af Staten godkendte Anstalter.“

Hermed vil Forudsætningerne for Beregningen af den Staden København i Henhold til Loven af 1884 ydede Godtgørelse være bristede, og det vil sikkert være nødvendigt at optage en Drøftelse af hele Forholdet mellem Staten og Københavns Kommune med Hensyn til Udgifterne til Sindssygevesenet.

Spørgsmaalet om, hvad Merudgiften for Staten vil blive, hvis København efter Lovforslagets eventuelle Vedtagelse stilles lige med andre Kommuner, lader sig følgelig ikke besvare uden en nøje Gennemgang af Regnskaberne for Københavns Kommunes Sindssygevesen og en nærmere Drøftelse af, hvorledes en eventuel fremtidig Godtgørelse i Henhold til Loven af 1884, skulde beregnes. Vejledningsvis kan det anføres, at Antallet af Sygedage for Forsørgelsesvæsenets Regning paa St. Hans Hospital i 1929—30 har udgjort 370 560, eller 56,78 pCt. af det samlede Antal Syge-